

Sí a la nova gespa

Tal com es va prometre des de l'Ajuntament, tindrem la nova gespa del camp municipal del carrer Girona a punt per a la propera temporada. Em satisfà molt veure que les instal·lacions del nostre terreny de joc han experimentat un gran canvi amb aquest remodelat terreny de joc i, ara, tan sols falta esperar que el també renovat equip titular ens doni la satisfacció de recuperar la categoria perduda la temporada passada. Felicitem al consistori per la seva diligència en la remodelació del camp de futbol, però de tota manera els fem memòria que el final d'aquesta història ha de ser la construcció del nou estadi que ens han promès i que sigui el més aviat possible. Estic segur que no decebran als socis i aficionats locals i que el més que necessari nou camp serà una realitat a curt termini. Gràcies per la nova gespa, i gràcies avançades pel nou terreny que tots els seguidors de l'Esport Club somiem.

JOSEP ARENAS
Granollers

La mort de Lluís Mª Xirinacs

No ho podem negar. És un fet polèmic a tots nivells, polític, religiós, social i cultural. Els mitjans han bandejat la teoria d'un suïcidi. Ho és veritablement? Tal vegada ens trobem davant d'un cas d'eutanàsia activa? Potser es tracta d'haver seguit el curs natural? Davant de qualsevol d'aquests tres supòsits, Xirinacs actuà a la llum d'una veritat, un dret i un deure, la defensa de la llibertat. Era necessari defensar-la amb el sacrifici de la vida? Una anàlisi només política possiblement ho satanitzarà. Algú ho ha fet. Però tinguem present que és una anàlisi unilateral contrària a la tendència mundial globalitzadora. La personalitat del personatge traspassat presenta una imatge humana d'allò que és la globalització en una persona. Les conclusions sobre la seva mort no poden oblidar, i, menys, marginar, el tot que configurava la seva personalitat: la religió, la política i la cultura. I tampoc passar per alt les condicions de salut que l'acompanyaven. El fet de la secularització no comporta

La targeta d'autobús per als jubilats

L'any 1993 a Granollers, essent alcalde Josep Serratell, als jubilats ens van obsequiar amb un passatge d'autobús gratuït de 10 viatges que quan s'acabaven podíem recollir-ne un altre de 10 viatges més. Els recollíem a l'Ajuntament, a la plaça de la Porxada (no tenien Oficina d'Atenció al Ciutadà). Però això es va acabar l'any 2000. Ara si volem gaudir d'aquest benefici, hem d'anar a l'esmentada oficina, hem de presentar el justificant de jubilació i la declaració de renda (i és molt fàcil que per ells cobrem massa i no hi tinguem dret). A Canovelles pel sol fet de presentar el justificant de jubilació i sense més exigències es dona la tarja gratuïta (Ajuntament del mateix color polític i veí). Seria bo saber quan es comença a ser ric per no disposar de la tarja de jubilat?

JOAN RAMOS
Granollers

indiferència religiosa, possiblement una denúncia d'allò que després de dos mil anys l'Església no ha aconseguit el regne de pau, que és el regne de Déu a la terra, per a la gran majoria humana de pobres. Les grans denúncies socials, polítiques i religioses, les fan sempre personalitats solitàries i befades. Recordem el gran revolucionari de la història, Jesucrist, mort en la ignomínia de la creu, com era considerada en el temps dels romans. I Luther King, Gandhi, Casaldàliga, Monsenyor Romero?... La mort de Lluís Mª Xirinacs, en el silenci del bosc, és una acusació política, religiosa i cultural contra els governants que no respecten els drets naturals dels pobles, quina defensa és també un deure religiós. En una societat que ha assolit la separació de poders donant al Cèsar allò que és del Cèsar i a Déu allò que és de Déu, Xirinacs amb la seva vida i sobre tot amb la seva mort ens recorda que treballar per la llibertat dels pobles és una obligació evangèlica. I com totes les idees revolucionàries, les de Xirinacs han estat i són incòmodes políticament i religiosa. Socialment existeixen compromisos sota jurament de defensar-los, si s'escau, amb la pròpia vida. Penso que aquesta fou la interpretació que el va dur a morir al bosc. Òbviament el debat és obert.

JOAN SALA VILA

Multa, para el cumplimiento de la ley o para la provisión de fondos

Las sanciones de tráfico, aunque odiadas, son necesarias. Hay gente que está acostumbrada a saltarse las leyes por norma, y necesitan que les enseñen a golpe de látigo que son para todos. Estamos otros que por descuido a veces olvidamos cumplirlas, y necesitamos esa pequeña colleja para hacer memoria. Es injusto que a unos y a otros nos apliquen el mismo castigo, pero es imposible ser salomónico, lo entiendo. Pero creo que en Granollers, como puede suceder en otras poblaciones, es del todo traicionero adoptar una postura de relajamiento por parte de las autoridades en el cumplimiento de algunas normas para luego, y aprovechando la confianza de los conductores, iniciar campañas esporádicas y en puntos muy estratégicos, no por su peligrosidad, si no por su gran tránsito, y todo esto, y siendo muy mal pensado, coincidiendo con épocas de gasto extra municipal. Para la correcta educación de los conductores en el cumplimiento de las leyes, estas campañas han de ser constantes, y con el fin de evitar accidentes mortales, en puntos estratégicos por su peligrosidad, de cualquier otra forma a mi solamente me demuestra que la multa tiene un claro afán recaudatorio.

JAC
Granollers

Vaja amb la ministra Magdalena Álvarez

És un consol que la ministra de Foment, Magdalena Álvarez, hagi recorregut 600 kilòmetres per venir a Catalunya per dir als catalans que el desgavell de l'aeroport del Prat, les avaries diàries dels trens de rodalies, el retard amb l'arribada del TGV a Barcelona, els talls de llum i les cues gairebé totes les carreteres de Catalunya i del Vallès entre les quals les més principals autopistes, són producte de la nostra imaginació, que és tant com dir d'una manera indirecta que els catalans som idiotes. Seria impossible imaginar que la ministra de Foment digués aquestes mateixes paraules al País Basc? La diferència és que els bascos tenen 'pilotes' i nosaltres tenim 'cigrons'.

JORDI RIU
Sant Antoni de Vilamajor

En r cord de Vanesa Duque

L'equip en ple de la Fundació Oncovall s vol expressar públicament el seu més sentit condol a la Família Carrizo-Sánchez per la irreparable pèrdua de la seva estimada Vanesa Duque que ens va deixar inesperadament el passat 29 d'agost a la temprana edat de tan sols 30 anys.

Amb ll grimes encara en els nostres ulls i estorats de dolor, us volem encoratjar a tirar endavant amb tota la valentia que això comporta, el vostre costat caminem. Si el nostre humil però molt sincer afecte us pot ajudar a guarir una mica la ferida que porteu dins vostre, aquí el teniu i us el podeu fer vostre per a sempre més.

Ara més que mai, hem de fer i brodar el símbol de la Fundació entre nosaltres també. Unes mans que s'uneixen amb fermesa i amb força...

Aquí estem per a tots vosaltres i per el que us calgui, us estimem!

Fundació
Oncovall s